

гжска. Тя му позволяваше да я храни отъ ржка, радостно крѣкаше и подхвъркваше съ бѣлитѣ си криле, когато съглеждаше Алва съ синитѣ панталони.

Веднажъ поглеждайки въ курника, Алва видѣ чужда за него картина: неговата майка намѣстваше гжската върху полога съ яйца. „Майко, — извика той, хващайки я за полата, — какво правишъ, тя ще ги смачка“. Майката грижливо го отстрани и намѣсти гжската върху яйцата. „Ехъ, колко си упорита — избърбори Алва, клатейки глава, както това правѣше баща му — не можа ли да измислишъ нѣкоя друга игра!“ Майката се усмихна и водейки го за ржка, го изведе изъ курника. „Отсега нататкъ нѣма веча да я закачашъ, Алва, чувашъ ли! Тя ще ни измжти гжсенца“. Алва иронично погледна майка си и избърбори: „Може би тя ще ми измжти и локомотивъ; би било хубава работа“. Следъ една седмица Алва доближи до полога и протегна ржката си, за да помилва гжската, както е правилъ до тогава. Гжската неочаквано бързо изтегли дългата си шия и, тракайки съ човката си, заканително засъка. Алва отскочи назадъ уплашенъ и я погледна очуденъ. Следъ тая случка той много рѣдко идваше да навизда нѣкогашната си приятелка. И когато единъ день дойде да я види, тя го посрещна съ такова грозно съскане, че той безъ да иска отскочи назадъ. Следъ него на вратата се показва гжската и Алва се много уплаши. Отстрани на нея и отзади ѝ се клатѣха малки сивички гжсенца. Заобиколена отъ тѣхъ, гжската, навеждайки глава до земя, гордо мина презъ вратата и изведе гжсенцата навънъ. Следъ като дойде на себе си,